

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Bluroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Lepădarea de sine.

Adesea, gândindu-ne la încercările noastre neizbutite, la programul nostru neîmplinit, la împrejurările noastre care par a fi stăpânii noștri, la urmări determinate de cauzele lor, sau la domnirea eului nostru fizic asupra celui sufletesc, suntem dispuși să exclamăm: Nu este libertate, omul este sclavul împrejurărilor și constituției sale fizice.

Față de desnădejdea neputincioasă și întunecată a noastră stă figura luminoasă a Regelui și Mântuitorului nostru Isus, care prin cuvintele lui nespuse de frumoase, ne oferă libertatea cea mai perfectă. „Cel ce vrea să vină după mine, să se lepede de sine, și să-și ia crucea sa și să vină după mine” —

spune dulcele Isus și prin aceste vorbe ne deschide perspectiva desăvârșirilor. Iar noi știm, că rezistând ispitelor interne și externe, mergem pe calea lui Isus, cu crucea noastră pe umăr. Știm și aceea că întâiul pas pe această cale este renunțarea la vanitatea noastră amețitoare și la orgoliul nostru distrugător.

Iar văzându-ne odată așa cum suntem, dând față cu realitate, vom și simți suflul libertății, căci vom fi eliberați de obligația de a juca rol înaintea noastră și a lumii. După aceasta vom avea biruințele asupra noastră înșine: mai întâi biruințe de abia observabile, flori modeste în cununa lepădării de sine, mai târziu trandafirii parfumați și albi ai jertfei, pe care strălucesc, asemenea picăturilor de rouă, lacrimile și sângele inimii

noastre. Iar atunci în avântul suferințelor, curăți de tot noroiul pământului, biruitori asupra dorințelor trupului vom privi ranele dulcelui Rege și Mântuitor al nostru și vom spune lui: „Ai suferit neînchipuit de mult și nespuse de nevinovat pentru mine, acum și eu m'am lepădat de mine pentru tine și pentru iertarea multelor mele răătăcirii. Uită întârzierea și ezitarea mea de până acum și groaza mea de cruce!” Si Isus înțeleghător și iertător ne va întinde mâna lui străbătută de cuiu și din acest moment calea noastră va fi cale de triumf între mărarăcinii suferințelor.

Dar să ne luăm odată crucea! Căci crucea e bună, e dulce, aducătoare de mântuire.

Irina Berinde.

Sângele preotului.

Preotul satului este bun și cumsecade și mulțumită Domnului el este și sănătos, cum au fost și strămoșii lui. Soi bun din Normandia, trainic.

Aerul e bun și mai este bun și vinul de mere.

Aici nu se mistuește viața omului ca în Parisul nebunatic . . .

Cu un cuvânt părintele se bucură de o sănătate bună și la aceasta are tot dreptul.

Mai are el și inimă de aur, gata totdeauna pentru a fi „tuturor de toate.” Pentru aceasta este el iubit aproape de toți.

Am zis: aproape de toți, pentru că este în saf un „tovarăș” comunist, căruia nicidecum nu-i place preotul.

Pentru ce?

Nu știu.

Doară invidia îi la mijloc?

Pentru că sănătatea preotului este bună, până când a comunistului este șubredă?

Sau poate este și altceva la mijloc? Un lucru este sigur, că de câte ori îi iese preotul în cale, de atâtea ori face observația:

— Nici acesta nu de post s'a îngrașat! Pentru că el, tovarășul roșu nu poate să se ingrașe. Deși mânâncă și bea binișor mai mult, cași preotul, dar nu-l prinde.

Odată s'a îmbolnăvit comunistul de boală grea.

— Răcirea intestinelor — a declarat medicul diagnoza tristă și s'a îngrijit, ca bolnavul să fie transportat la spital, unde a

ajuns sub îngrijirea călugărițelor.

Bătrânei călugărițe, cu experiențe multe i-a venit milă, văzându-i starea desperată. Și necunoscându-i simțemintele roșii, cu sinceritate i-a spus:

— Zău situația domniei tale este destul de serioasă. Medicul va face tot ce poate face, dar tot Dumnezeu rămâne, ca cel mai bun doctor. Nu doriți ca să chemăm preotul? Preotul nostru este om foarte de treabă și bun.

Dar a păjit-o sărmana călugăriță. În viața ei n'a auzit de acelea, ce au urmat.

În sală erau douăzecișicinci bolnavi și toți au trezărit, așa de mănios striga bolnavul roșu.

— Abia intru în spitalul acesta, deja mă și vreau îndrepta? Imi vreau trimitte popa pe capul meu? Niciodată! Înțelege-ți? Niciodată!

— Dar eu numai vi l'am recomandat, dar dacă nu vojiți—bâlbăia sora înspăimântată.

— Și dacă și crep, nu vreau numai înmormântare civilă, strict civilă! Ai înțeles? Și pumnii încleștați și fălcile îi tremurau de mânie.

Sora a început să-l liniștească,

— Nu vă enervați, că vă strică.

— Crep! Punct!!

— Iți vom face înmormântare civilă— îl mai liniști călugărița.

— Cât se poate de civilă!

— Așa va fi Domnule, așa!

Seara medicul a cercetat pe bolnavii, cari a doua zi au trebuit să fie supuși operației.

În treacăt s'a oprit puțin și la patul comunistului, care zăcea abia răsufând.

Medicul clătînându-și capul a zis:

— Nu sunt îndestulit cu starea dumitalii! Numai transfuziunea de sânge poate să mai ajute. Dar nu știu de unde, din cine?

Și părăsind bolnavul mereu se întreba:

— Vai, de unde s'ar putea, din cine?

Bolnavul privea trist după medic.

— Ce va fi? — întreba pe sora.

— Nu știe medicul pe nime, cine ar permite — răspunse sora.

— Deci trebuie să pier?!

— Ar trebui să găsim pe cineva!

— Și Dumneata nu știi pe nime, chiar pe nime?

— Da, eu știu pe cineva.

— Pe cine?

Bolnavul s'a ridicat pe pat și fața lui întreagă a devenit un semn de întrebare.

— Eu m'am cugetat la părintele.

— La popa? Iarăș popa? În tot locul de ei se împiedecă omul. În tot locul sunt de față. Nu poți mișca fără ca să te lovești de ei!

— Dar nu vă enervați din nou! Eu n'am zis nimica.

Bolnavul chinuit de boală se învârtea în pat. L'a zdrobit durerea.

Sora umbla de ici-colo în jurul celorlalți bolnavi.

Când a trecut lângă patul

moribundului, acela cu un semn a chemat-o :

— Crezi, că ar veni ?

— Dar Dumnezeu nu-l vrei.

— Mii de draci, mergi după el și-l adă !

Preotul a venit. Preotul cel gras. Parcă nici n'ar fi așa de gras.

Comunistul a privit la el — și nu fără abnegație — i-a întins mâna.

— Așa dar Dumnezeu ești gata pentru mine ?

— Pentruce nu prietine ?

— Prietine ?

Și în prezența celor șapte medici și a douăzecișicinci de bolnavi, cari toți s'au ridicat în paturile lor, ca să vadă mai bine — preotul și-a desbrăcat reveranda și și-a așezat brațul pe masă lângă brațul slab al bolnavului.

Acul lung a pătruns în brațul preotului. Și timp de zece minute a curs sângele preotului, ca să ducă noi puteri și nouă viață în trupul bolnav al comunistului.

În sala întreagă era tăcere mormântală.

Când a sosit la sfârșit, preotul foarte palid, dar voios spunea bolnavului :

— Eu totdeauna am socotit, că noi trebuie să ne înțelegem odată.

— Ce vor zice tovarășii ? — gema bolnavul.

— Înzădar, de acum nu poți tăgădui, că sânge de preot îți curge în vine ! zimbea preotul.

— Sânge de preot ? ... Tot atât deacum,

De aceea totuș vă . . . mulțumesc.

Și deodată s'a schimbat. Și cu glas pătrunzător a strigat :

— Părinte mi-ai salvat viața.

Totuș ești om cumsecade.

Și două picături de lacrimi curgeau din ochii bolnavului. Lacrimile veneau de departe, foarte de departe, din locuri unde nu se mai cunoaște ura.

Preot încă n'a predicat mai cu efect. Leul s'a transformat în miel, iar dușmanul — în frate.

(Traducere)

Mismar.

Mulțumire.

Reuniunea Mariană „Buna-Vestire” de sub patronajul „Sf. Iosif,” de pe lângă școala normală „Regele Ferdinand I.” aduce mare mulțumită onor. Domni cari au contribuit la îmbogățirea bibliotecii mariane, donând prin colectori, cărți cu conținut religios-moral.

Totodată înregistrează cu mare bucurie numele acelor binefăcători în procesul-verbal al ședinței din 20. I. 935.

Și anume s'au colectat cărți dela următorii domni :

Preot Berinde M. — Seini — Satu-Mare.

Pr. V. Pop — Mădăraș — Satu-Mare.

Merișan Aug. cl. III. Liceul M. Eminescu. Satu-Mare.

Covaci Petru — Medieșul-Aurit — Satu-Mare,

I. Cupcea Dir. inv. Călinești Maramureș.

Vasile Radu stud. Bârsana—Maramureș.

Tutula Ioana leud—Maramureș.

Hodor I. I. Nutu, Bârsana—Maramureș.

Bota I. I. Mihaiu, Rona de jos—Maramureș.

Văd. I. Mărgineanu, Borșa—Maramureș.

Fonta Gh. Slatina — Ceho-Slovia.

Borca I. Apșa de jos—Ceho-Slovia.

Marina Dtru cantor Apșa de jos—Ceho-Slovia.

Marina I. I. Ionu Ilenii Apșa de jos—Ceho-Slovia.

Pr. Baltă Ioan, Certeza—Satu-Mare.

Comitetul de conducere.

Schimbări de preoți. În ultimul timp, s'au făcut mai multe schimbări de preoți.

Prin numirea la canonicie *Reverendisimului Ilariu Boroș* a devenit vacantă parohia Sighet I. încă necomplinită. On. Dr. Gh. Goman din Petrova a fost mutat la Vama din Țara Oașului. *Onoratul Anton Dunca* din Văleni a fost trimis în America, iar On. Ioan Petruș din Seliștea a fost mutat în jud. Sătmăr,

Citiți și răspândiți

„Dumineca”

Sunt Agrist!

I.

Sunt Agrist și cu mândrie
Spun oricui acest cuvânt.
Lumea toată las' să știe,
Ce sublimă de solie,
Mi-am ales pe acest pământ.

II.

Sunt Agrist! Eu sfânta Lege
Dată nouă de Isus,
O păzesc și se 'nțelege,
Lupt cu-acel ce vrea s'o nege;
Lupt mărind pe Cel de Sus.

V.

Sunt Agrist! Și-ori ce să fie,
Cu speranța 'n blândul Crist,
Eu mereu, până sub glie,
Până dincolo 'n vecie
O să fiu tot bun Agrist.

III.

Sunt Agrist! Creștin de pază
Între frații mei Uniți.
Ochi-mi pururi priveghează
Peste dânsi, să nu cază,
Sub ereticii iviți.

IV.

Sunt Agrist! A mea plăcere
Este ca să fiu mereu
Un creștin cum Legea-mi cere,
Ca să am drept mângăiere
Dragostea lui Dumnezeu.

Alexandru Moldovan.

Unde duce nebunia? Guvernatorul statului Tarasco din Mexico — Gavrido Canabal — a pus celor trei copii ai săi nume. Și ce nume: Lenin, Lucifer și Satan. Bucură-te Tarasco! și-a găsit sacul petecul!

Flămânzii și comerțul. La societatea națiunilor, în Geneva, este un cvmitet, care se ocupă cu constatarea flămânzilor din lume. S'a stabilit că în lumea întreagă au fost muritori de foame în anul 1933, — 2 300.000 de oameni, dintre cari au murit 1.400.000. În timpul acesta s'au ars 568.000 vagoane bucate, 144.000 vagoane orez, 267.000 saci de cafea și 2.500.000 kgr. zahăr. Ați văzut, ca prețurile să nu scadă au fost nimicite mari cantități de bucate, în loc să fi fost distribuite flămânzilor.

Catolicii din America știu să susțină gazeta catolică. Între altele în anul trecut a apărut acolo primul număr al unei gazete, care comentează rezultatele misiunilor. În timpul unui an această gazetă a ajuns la 2.843.000 de abonați. Aceasta însemnează, că jumătatea din catolicii americani s'a abonat la numita gazetă.

Calendar săptămânal.

31 Martie — 6 Aprilie 1935.

31. Dumineca III-a din post.

Ap. Evr. 4, 14 Evg. Marcu 8, 34
C. Ipatie.

- 1, Luni C. Maria Eg.
- 2, Marți C. Tit
- 3, Mercuri C. Nichita † 824
- 4, Joi P. Josif † 883
- 5, Vineri M. Claudie și soții
- 6, Sâmbătă P. Eutichie.

Dacă ai păcătuit, măcar fă pocăință. Și între sfinții din cer unii, o vreme oarecare pe pământ au fost foarte păcătoși, dar s'au întors, au vărsat lacrimi și s'au curățit. Iată, aceasta cale este deschisă și pentru tine. Judecă bine și fii cuminte: nu merge pe un drum, despre care știi sigur, că duce în focul veșnic. Fă pocăință adevărată și apucă pe drumul ce duce la cer. Încă nu este târziu.

Calendarul Bunului Creștin
Bixad.

